

[Finansministeren.]

hvorfor kan han derhenne med den lille gård eller den store gård, der måske har 2 eller 3 biler, køre moms frit. medens en almindelig arbejder, en bygningsarbejder, en landarbejder osv. ikke kan? Det er sådan noget, der er med til at undergrave tilliden til vor skattelovgivning, når folk med mindre eller jævne indkomster kan se, at der er en så eklatant forskel på, hvordan vores skattelovgivning behandler skatteyderne, og derfor var jeg da også glad for, at man i udvalget tog spørgsmålet op, at udvalget sagde: her er et problem, som vi skal løse. Det har vi haft mange drøftelser om, og jeg har været til samråd 2 gange i udvalget om det. Så kan man diskutere, om den løsning, man har fundet frem til, er den rigtige. Det er den for så vidt ikke, men når jeg siger dette, skal der lægges det i det, at det ikke er muligt at finde den rigtige løsning; det er det, der er problemet. Uanset hvad man vil gøre på dette felt, er man simpelt hen ikke i stand til at finde frem til en regel — det er jo fremgået af udvalgsarbejdet — som yder fuld retfærdighed til alle sider. Man er nødt til at skære igennem, og så er det rigtigt, som det er sagt fra flere sider, at den urimelighed, man her afskaffer, i hvert fald efter min og flertallets opfattelse vejer væsentligt tungere til end den urimelighed, der måske opstår på et andet område ved gennemførelsen af dette ændringsforslag. Men man kan, også jeg som finansminister, være ked af, at man ikke er i stand til at løse dette spørgsmål på en fuldt ud rigtig måde.

Man skal dog være opmærksom på, at den ændring, der nu er foreslået, vil give personbilerne nøjagtig den samme afgiftsmæssige stilling, som personbilerne havde i de første to år under momsen. Dette være sagt til hr. Kofoed. Jeg er ganske enig i, at man skal ikke lave om på skattelovene sådan hvert andet år, men der er altså nogen, der har lavet om på dem, ikke? Der var engang nogen i VKR-tiden, der lavede om på de regler, der var i momsloven, på en sådan måde, at man fik en større urimelighed, og det er det, vi nu siger bør afskaffes. Jeg vil gentage, at det er udvalget, der har taget disse problemer op, og når jeg siger det, er det selvfølgelig i relation til hr. Stetters bemærkninger. Jeg kan godt skrive under på, at det er uheldigt. Jeg har selv,

ikke mange gange, men nogle gange også under den tidligere regerings tid, da hr. Stetter var formand for skatteudvalget, været inde på, om det var rimeligt at komme med forslag, som i og for sig ikke havde noget med det at gøre, som var forelagt, men som dog hørte til lovens område, og det må man jo altid overveje. Men jeg mener, at i dette tilfælde er det da helt urimeligt at komme med denne indvending, for man har jo drøftet dette spørgsmål i udvalget gentagne gange og i lange tider, og så burde man i udvalget have sagt fra hr. Stetters og hr. Kofoeds side til udvalgsformanden: vi ønsker ikke at drøfte dette spørgsmål, for det er ikke på sin plads at tage dette spørgsmål ind i udvalgsbehandlingen. Det har man ikke gjort, og sagen er jo også den, at hvis vi var nået til en eller anden løsning, som man kunne have tiltrådt fra VKR-partierne, var det også gået igennem her ved denne anden behandling, så der er ingen realitet i det, hr. Stetter fremfører om, at der her sker brud på grundloven.

Jeg skal ikke gå ind i nogen dybere redegørelse for det ændringsforslag, der er stillet; det fremgår dels af selve forslaget, dels af bemærkningerne til det. Vi mener, det er et rimeligt forslag, længere kan man vel ikke komme. Det løser nogle problemer, der har været rejst, og som sagt vejer den store urimelighed, som afskaffes, væsentligt tungere til efter min mening end den, det erkender jeg, urimelighed, der så kan opstå på andre områder.

Hjortnæs: Jeg vil gerne knytte en enkelt kommentar til hr. Stetters bemærkning om, at det vil være i strid med grundloven at stille forslag om realitetsændringer til et lovforslag. Jeg er forundret over, at hr. Stetter, som dog har været medlem af dette ting i flere år, ikke er vidende om, at dette er sket adskillige gange, adskillige gange, og jeg kan da konkret pege på, at da man i 1967 i december måned behandlede et forslag til lov om almindelig omsætningsafgift, indføjedes der en bestemmelse om, at der skulle afkræves afgift af sportskampe, idrættopvisninger o. lign., når der deltager professionelle. Det må vel nok siges, at dette er et forslag, som berører adskillige, og dengang var der ingen indvendinger af den art, som hr. Stetter her er kommet med.